

Народ излази свакога дана по подне.

Штампарија се налази у улици Коломбо број 6.

Власник
КРСТА Ј. МИЛЕТИЋ

НАРОД

ЦАЈТ И ЈУГОСЛАВИЈА

Југословенско питање и по својој савремености и по елементарној потреби свога решења, а међутим постављено на правилни реалну основу од стране Југословена, појављује се као condicio sine qua non и у аустријској штампи када реч о Аустрији поље овога рата.

Само што се сад то поставља и третира од стране аустријске штампе тако, као да се и Аустрија при његовом решавању, неким чудом, притати за савет и мишљење.

Полазећи од тога, бе-
чи лист »Цајт« овако монархија нема да очекује да постави и овог немирног еле-
менту.

»Сујество с балканским земљама даје ју-
гословенском питању хладан и реалан, неће варочити значај и карактер. Будући државоправни положај Босне и Херцеговине, будућност Србије и Црне Горе, све је то у тесној вези са питањем унутарње националне политичке у јужној Аустрији и Угарској.

»Скорашњи југословенски покрет ради остварења једне државе аутономне заједнице, која ће удржити три словенска племена: Србе, Хрвате и Словене, ствара опасност за егзистенцију монархије.

»Ако се ова заједница оствари, онда ће историјски управљачи једне и с друге стране љајте, Немци и Мађари, решавати у оквиру двојбите одвојени од мора, не монархије. Према љења могу да буду по-

дведени у незгодан положај и угушени у њивом економском развију, а одмах затим биће осуђени на политичку немоћ.

»Осим тога, по мишљењу свијуоних који добро познају прилике у оваквој политичкој заједници три словенска племена, која би управљала сама собом, српски елемент би не-
миновно добио надмоћност и успео би да потпуно држи у својим рукама политички пра-
вац.

»Ма под каквим се условима закључује мир, једно је извесно, да од тада, па за дugo време

Покушавајући да овим осумњичи Хрвате као сигурнији елеменат међу Југословенима, очевидно је да се, по-ред осталога, овим хтео извршити атак на равноправност у будућој Југословенској држави.

»Цајт« је, изгледа, уверен, да се питање југословенско не може другојаче ни поставити ни решити. За то овај разлагања завршава претенциозно и са једним чудним уверењем, »да неће бити тешко утврдити и детаље.«

Да би се видело какве чудне заблуде уз предсмртни ропац долазе »Цајту« наводимо

и тај последњи пасус:

»Не може да постоји друго решење југословенског проблема него ово. Што се тиче детаља о спољној форми, а нарочито о економ-
ској сигурности, миш-
љења могу да буду по-

томе његова бојазан од »српског елемента« који је разумљива у толико изгледа и смешна, јер редактори »Цајта«, изгледа, да нису још начисто, да ће се права Југословенска, независна и слободна држава подићи само на развалинама Аустрије.

У досадањем свом излагању, скицирајући монструм државе Југословенске и пожелевши да се »србизам,« ако је икако могуће, експортује као штетан из те заједнице, »Цајт« покушава да и у тој заједници по аустријском рецепту спроведе оно

фамозно: »divide ut reges« препоручујући да се Хрватима, као сигурнијем елементу да доминантан положај.

Покушавајући да овим осумњичи Хрвате као сигурнији елеменат међу Југословенима, очевидно је да се, по-ред осталога, овим хтео извршити атак на равноправност у будућој Југословенској држави.

»Цајт« је, изгледа, уверен, да се питање југословенско не може другојаче ни поставити ни решити. За то овај разлагања завршава претенциозно и са једним чудним уверењем, »да неће бити тешко утврдити и детаље.«

Да би се видело какве чудне заблуде уз предсмртни ропац долазе »Цајту« наводимо и тај последњи пасус:

»Не може да постоји друго решење југословенског проблема него ово. Што се тиче детаља о спољној форми, а нарочито о економ-
ској сигурности, миш-
љења могу да буду по-

дељена. Али је главно да владајући кружи овога треба да признајује с нама закључила и подпомогну храти-
зам, као основни принцип. Ако се на овим тачкама сложимо, како ми из Аустрије, тако и они из Угарске, неће бити тешко да утврдимо и детаље.«

Нама после овога ништа друго не остаје, него само да поменемо Крфску Декларацију, Римски Конгрес и Конгрес у Прагу.

ИТАЛИЈА И ГРЧИЈА

Берн. — Швајцарски »Журнал Франсе« публикује један чланак Шапизеа

»Пожар је обухватио све народне класе, војне кругове, велико по-
дјелство са положајем према брачним отаџбама, од мало речи и ватреном духом, и вратио

му команду. Стар и државник, који води енергију, имао је веру

у овог ратника, интелиген-
ти непријатељски рас-
положени према брач-
ним отаџбама, од мало речи

и ватреном духом, и вратио

му команду. Писац чланка, који је у тим

брзим часовима био заједнички са Манженом за истим

пријатељским столом, при-
ча, да из његових уста није никад изашла ма и једна

горка реч, већ је пун

нова и идеја за будућност, нестремљиво жеље само једно, да се врати на своје старо место. Кад се

један од присутних за столов изразио, да ниједна од

противничких војска не

може бити поражена, и да

трејати вечно, ќенерал Ман-
жен је устао против овак-
вог схватња, са таквим

жаром, са таквим аргумен-
тима, да је тај његов

говор свима био једна див-
на лекција о стратегији.«

Манжен у »Аналима« пише:

»Манженово име, које јавно миње кује данас у звезде, прошле је године Симбирск, заузели су велики део леве обале Волге и ускоро ће моих видети пред врати-
ма Москве. »Правдак«

просто објављује на-
предовање и устанак, који се шири и повећава. Трупе Совјета мо-
жда би могле да побе-
ди Чехословаке, кад би они били сами, али њих

подпомажу сви елемен-
ти непријатељски рас-
положени према брач-
ним отаџбама, а специјал-
но сељаци.«

»Пожар је обухватио све народне класе, војне кругове, велико по-
дјелство са положајем према брачним отаџбама, а спољни образовали праву бло-
мору. Затим излаже гледи-
ште, да грчко-латински ин-
тереси могу и морају ићи упоредо за највеће добро

напредка и цивилизације. Подељене, Италија и Грчка, немоћне су, да се оду-
пру страним прохтевима на територије, које им је

природе и историја доде-
лила. Али заједнички они ће, бар економски, имати превласт у источном базену Средоземног мора.

»Потребно је да централне сile одпочну одмах да раде на про-
мени сугунације у Русији. Пад брачног

и Грецији. Пад брачног

и Италије, који је уједи-
нија са њима, је пун

нова и идеја за будућност, нестремљиво жеље само једно, да се врати на своје старо место. Кад се

један од присутних за столов изразио, да ниједна од

противничких војска не

може бити поражена, и да

трејати вечно, ќенерал Ман-
жен је устао против овак-
вог схватња, са таквим

жаром, са таквим аргумен-
тима, да је тај његов

говор свима био једна див-
на лекција о стратегији.«

Око шест и по сати до-
знати су да су капије от-
ворене и да се, најзад, мо-
же ући у Антибе. Кретоше

и ватреном духом, и врати-
ошајући своје, али не нађоше свој на-
пуштен пртљаг.

Кад су прошли варошку

капију, још по мало неспо-
дјелу, а Лудендорф се при-
времено одупире на врхов-
нома и јаругама северно

од Веле у циљу, да пређе Ену и тамо да се заустави на висовима Шмен де Дам.

Активност с једне и друге стране. Артиљеријом Фош ради, а Лудендорф се при-
времено одупире на врхов-
нома и јаругама северно

од Веле у циљу, да пређе Ену и тамо да се заустави на висовима Шмен де Дам.

ИЗ РУСИЈЕ

Лондон. — »Фолкс-Фрајнд« из Карлсруа објављује врло карактеристичан чланак о до-
гађајима у Русији, који у изводу гласи:

»Да ли напредовање

Чехословака не значи

крај брачничке владе?

Побуње на све четири

странице велике Русије,

ја ћенерала Манжена

запленена је 1000 то-
рова.

Лондон. — И ако нема

Америке и Јапана на

ништа нарочитог на фрон-
тку јесте

Истоку, то је ту битке, извесно је да влада

и праћајући је

Испили су жути ликер и

имали строга наређења, јер припремише да ће да пуштају; а два путника, ужас-
нути, побегоше гимнастич-
ким кораком, бацајући своје, али не нађоше свој на-
пуштен пртљаг.

Обиђоше око бедема и

појавише се на вратима од

који, мајор де Кармелен, хипокритска ока и подиг-
нута брка, дође сам лично

паметни људи, нису више да их прими и да их испи-
ни наваљивали, и врате се

тима. Затим се учиво изви-
ни што им је морао при-
редити такву ноћ. Али он

је морао вршити наређења.

Духови су у Антибима

били зачућени. Једни су

говорили о намераваном

изненађењу Италијана, дру-
ги о искрцајућу царског

пријатеља, трећи о завери

орлеависта. Тако се доцније

погодила истина, кад се

